

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638285584/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Afhandling; man tillagde nu netop af en eller anden Grund, som han ikke forstod, dette Fag en særlig Betydning. Da han tillige paa Grund af sine Informationer, der stadigt faldt sammen med Forelesningstimerne, ikke havde besøgt disse meget, frygtede han for, at denne Omstændighed ikke havde været uden Indflydelse paa den, som han selv maatte tilstaae, strænge Bedømmelse, der var bleven ham tildeelt.

Denne lille biografiske Skildring havde al ønskelig Virkning, Margrethes venlige Øjne hvilede saa deeltagende paa ham, der efter de lange Aars Anstrængelser havde haft saa liden Løn, og Kancelliraaden, der ikke ønskede at forbitte sig noget Øjeblik af sit behagelige Liv med den Tanke, at Københavns Universitet havde forurettet hans Søn, skyndte sig for tiende Gang at klappe ham paa Skulderen, idet han mumlede noget om, at hans Stilling dog maaskee alligevel kunde blive bedre end mangen Andens med bedste Karakter, og ved sig selv tænkte, at han nu kunde fritage sig for den alvorlige lille Samtale om Examinens Udfald, Embedsexaminens Betydning o. s. v., hvorpaa han havde forberedt sig, men hvortil han ikke havde glædet sig.

Det bankede særbødigt paa Døren, den unge Skriver traadte forlegent ind.

»De kommer lidt seent, Jensen,« sagde Kancelliraaden strengt, thi han havde dog endnu bevaret en ubestemt Trang til at vise sig lidt alvorlig i Anledning af den anden Karakter.

Jensen, som havde staaet udenfor i et Kvarter og banket afvekslende paa forskellige Døre, men saa sagte, at Ingen kunde høre det, taug i en Tilstand af overvældende Forlegenhed.

»Maa jeg saa bede Dem tage Damer,« sagde Kancelliraaden, som ved den lille Udfaldelse fuldstændigt havde gjenvundet sit gode Lune, idet han bød Konsistorialraadinden den ene og sin Kone den anden Arm. Christian, den unge Kandidat, gik bagefter med Margrethe.

»De bliver straffet med ingen Damer at faae, Jensen,« raabte han godmodigt og gengav derved denne sin Appetit til den flotteste Diner, han nogensinde havde bivaanet.

Det var et hyggeligt lille Familiegilde, der nu fulgte. Gjen-